

Ђаво у Црној Гори – Радован Бећировић

1. На хиљаду девете стотине,
2. Четрдесет и прве године,
3. Дође ђаво у виду човјека
4. У сред Црне Горе, из далека,
5. Пред свачијом кућом залелека.
6. Дође слуга ђавољега цара,
7. Јадну Црну Гору да похара.
8. Чак далеко од града Содома,
9. Ђавољега племена и дома,
10. Као баба из „Горског вијенца“ -
11. Да Србину не пјева пијевца.
12. Име тога проклетога гада,
13. Бјеше Мошо, Јеврејин, Пијада;
14. Ђавољега лика и појаве,
15. Малог раста, а ђавоље главе;
16. Црни ђаво дође из свијета,
17. Унапријед окренутих пета.
18. Назад прсти, а напријед пете,
19. Има л' ико ђавола да смете?
20. Ругаше се посту и омрсу,
21. Великоме петку и Васкрсу,
22. Ђосаше се Милошу и Марку,
23. А псоваше Југовића мајку.
24. Не знаваше за Косовску битку,
25. Ни за сабљу Милошеву бритку.
26. Црни ђаво ђаволе оправи,
27. Ђе се сави - ту гнијездо сави.
28. Одмах ово ђавоље месије,
29. Поче сјеме ђавоље да сије;
30. Чим га посиј, одмах и пониче,
31. Како нашој вјери не приличи.
32. Враг ђаволу има да се хвали,
33. Људе покла а куће попали;
34. Брата сестри посла у ложницу,
35. Нераднику натаче зобницу,
36. А раднику искона гробницу.
37. Још Ђавоље јаме безданице,
38. Он прогласи за српске гробнице.
39. Вакат дође и Бог суди сами,
40. Те се Србин у греху помами,
41. А ђаво га за собом примами!
42. Знам човјека јуче здрав бијаше,
43. Данас с Мошом људску крв пијаше;
44. Ил' дијете од хришћанске куће,
45. Већ ствараше јаде вапијуће -
46. Кад почеше да крстаре јата,
47. Кржавијех српскијех целата.
48. Је ли икад дала српска раса,
49. Тако јато манитијех паса?
50. Тако нешто ни Татар-Монголи
51. Не би никад урадити могли,
52. Од народа и нације туђе -
53. Ој, Србине, зашто ти полуђе
54. Те постаде јеврејско оруђе,
55. Против мајке која те дожуђе?
56. Историјо, висока правице,
57. Немој своје опрљат странице,
58. Да истину пред свијетом дате,
59. За наш кастиг и наше целате;
60. Да се стиди девето унуче,
61. Од те бруке која с нама пуче.
62. Целат Мошо кад овамо стаса,
63. У што смисли и у што закаса,
64. Те женама оружје припаса;
65. Да оружје јуначке тежине,
66. Носе жене поврх опрежине.
67. Какав закон жени право пружа,
68. Да је равна према свога мужа,
69. Ђе ће сунце мјесецу да клања,
70. Ђе човјеком да жена управља?
71. Смисла нема када ово ређам -
72. Осјећаје ма чије да вређам!
73. Што би земља сунце да не грије,
74. Шта би човјек да му жене није?
75. Жена није за пушку рођена,
76. Судбином је другом погођена.
77. Кома жене могу да пријете,
78. Под оружјем кад доје дијете?
79. Како ће се херојкиња звати,
80. А пелене на потоку прати?
81. Ил' на примјер, да ли ово важи;
82. Двоје младо када су на стражи,
83. Па их нагон природни раздражи,
84. Ту јунаштво престаје да важи —
85. Стража пада, „јунаштво пропада“
86. Овај ђаво у виду човјека,
87. Кад је амо стиго из далека,
88. Просу лажи, без икакве мјере,
89. Против Бога и хришћанске вјере.
90. Каза: „Нема нико на небеса,
91. Нит' је Христос створио чудеса!
92. Ђе Мојсије пред Бога да стране?
93. Откуд плоча из неба да пане
94. Пред Мојсијем на Синајској гори,
95. Откуд Господ с Мојсијем да збори?
96. Мојсије је за стварање слага;
97. И за стражу код рајскога прага!
98. Откуд Сара да роди Исака
99. После шесет и пет љета брака,
100. Каза наук старога Дарвина,

101. Против воље Божијега Сина -
102. Да је човјек, свих створења круна,
103. Син славнога праоца мајмуна!
104. Тако ова свијетска лашчина,
105. Немајући другог начина,
106. Поче пљуват против Бога Творца;
107. Да син свога не поштује оца,
108. Брат и сестра да нијесу своји -
109. Нико Бога нека се не боји!
110. Похулише на Свето Причешће,
111. Нико српске гусле слушају не шће!
112. Глас уграби ђаво шестопрсти,
113. Заборави Србин да се крсти!
114. Задимише куће од пожара;
115. Поче лупеж вући туђе ствари,
116. Поштење се и морал исквари,
117. Крв и сузе земљу обојише -
118. Од оца се ђеца одвојише!
119. Ал' Небески Отац Свемогући,
120. Стаде на пут великој несрећи;
121. Врати Србу божанствену миса',
122. Са Његовог небескога виса.